

Иглата на баба Яна.

— Охъ, Лалке, пакъ си скжсала роклята! Трети пжть вече прѣзъ седмицата я кжсашъ.

Лалка тичаше изъ кжщи и се смѣеше прѣзъ дупката на скжсаната си рокля, но тя веднага се почувства виновна, като забѣлѣза сѣрдитото лице на майка си.

— Много съжالياвамъ мамо, но тя се закачи на единъ старъ гвоздей.

— О да, зная, зная, — каза майката, — то е винаги нѣкой старъ, лошъ гвоздей, или нѣкои бодли, но никога нѣкое невнимателно момиченце. За да ти е винаги здрава роклята, азъ трѣбва да имамъ иглата на баба Яна, че да сколасвамъ да шия.

— Иглата на баба Яна ли? — очудено запита Лалка. — Коя е тази баба Яна? Каква е нейната игла? . .

— Баба Яна била втора братовчедка на моята прабаба, — каза майката, — но сега нѣмамъ врѣме да ти разправамъ за нея, защото ти ми създаде толкова работа съ твоята скжсана рокля.

— Моля ти се, мамо, разкажи ми за баба Яна, — молѣше се Лалка. — Ти разказвай, а азъ ще ти вдѣвамъ иглата.